

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 10 października 2014 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. stwierdził, że E. Z. od dnia 3 marca 2014 r. do dnia 19 maja 2014 r. nie podlega ubezpieczeniom społecznym: emerytalnemu, rentowemu, chorobowemu i wypadkowemu z tytułu zatrudnienia u płatnika składek (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością.

Organ rentowy podkreślił, że wnioskodawczyni miała zostać zatrudniona na stanowisku twórcy wzorów w pełnym wymiarze czasu pracy z wynagrodzeniem 5 700 zł, a sama umowa została zawarta na okres próbny trzech miesięcy z datą rozpoczęcia pracy w dniu 3 marca 2014 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych wskazał, że zarówno zgłoszenie jak i wyrejestrowanie E. Z. z ubezpieczeń społecznych nastąpiło po upływie ustawowych terminów, a nadto, że w okresie od 21 maja 2014 r. do 15 października 2014 r. wystawiono jej zaświadczenia o niezdolności do pracy. W czasie kiedy wnioskodawczyni miała świadczyć pracę na rzecz ww. spółki była zatrudniona w firmie (...) w wymiarze 1/2 etatu. Zdaniem organu rentowego podpisanie umowy o pracę oraz zgłoszenie E. Z. do ubezpieczeń społecznych w okresie od 3 marca 2014 r. do 19 maja 2014 r. jako pracownika w (...) sp. z o.o. było czynnościami pozornymi dokonanymi jedynie w celu uzyskania przez ubezpieczoną dodatkowego tytułu do ubezpieczeń i skorzystania z wyższych świadczeń z ubezpieczenia w związku z chorobą.

W dniu 12 listopada 2014 r. do organu rentowego wpłynęło odwołanie od ww. decyzji. Pełnomocnik E. Z. podkreślił, że w momencie rozpoczęcia pracy w firmie (...) sp. z o.o. na stanowisku konstruktora odzieży ubezpieczona dysponowała niezbędnym doświadczeniem zawodowym w tym zakresie (prowadziła działalność gospodarczą polegającą na konstruowaniu odzieży). E. Z. świadczyła pracę w siedzibie płatnika od poniedziałku do piątku w godzinach od 8 do 17. Praca u płatnika nie przeszkadzała jej świadczyć pracy w wymiarze 1/2 etatu na rzecz SheMore, gdyż dla firmy (...) pracowała od poniedziałku do piątku w godzinach od 18:00 do 20:00 oraz w soboty w godzinach od 8:00 do 18:00. W ocenie skarżącej nie ulega wątpliwości, że świadczyła ona pracę na rzecz firmy (...) sp. z o.o. i tym samym nie są spełnione przesłanki stwierdzenia pozorności z art.83 k.c. Skarżąca w dniu 19 maja 2014 r. rozwiązała umowę z firmą (...) sp. z o.o. na podstawie art.55¹ § 1 kodeksu pracy.

W odpowiedzi na odwołanie, która wpłynęła do tutejszego Sądu w dniu 9 grudnia 2014 r. organ rentowy wniósł o jego oddalenie. W uzasadnieniu odpowiedzi organ rentowy przytoczył argumentację jak w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji.

(...) sp. z o.o. nie zajęła stanowiska w sprawie.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawczyni E. Z. urodziła się (...), posiada wieloletnie doświadczenie zawodowe (co najmniej od 1999 r.) w pracy na stanowisku konstruktora odzieży, a także legitymuje się stosownymi zaświadczeniami w tym zakresie. (dyplom k.12-12 odwrót, zaświadczenia k.11-11 odwrót, k.13-14 odwrót, k.14-14 odwrót, k.15-15 odwrót, k.16, k.17-17 odwrót, świadectwa pracy k.18 - 30, zaświadczenie o prowadzeniu działalności gospodarczej k.31)

Firma (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zajmowała się projektowaniem odzieży, a docelowo miała ją również produkować. Właścicielami firmy byli A. I. oraz N. G.. (zeznania świadka M. M. (1) min.00:03:08-00:13:36 protokołu rozprawy z dnia 25 stycznia 2016 r. wydruk z KRS k.8-10 odwrót)

W zakładzie pracy prowadzono listę obecności oraz ewidencję czasu pracy. (zeznania świadka M. G. min.00:12:25-00:20:48 protokołu rozprawy z dnia 3 listopada 2015 r., dokumentacja pracownicza k.47-51)

O poszukiwaniu przez firmę (...) sp. z o.o. osoby na stanowisko konstruktora odzieży wnioskodawczyni dowiedziała się z ogłoszenia zamieszczonego w Internecie. Po złożeniu aplikacji wnioskodawczyni została zaproszona na rozmowę kwalifikacyjną. Wykonany przez wnioskodawczynię szablon został oceniony pozytywnie i pracodawca postanowił

zawrzeć z nią umowę o pracę. (zeznania wnioskodawczynie min.00:14:15-00:17:59 protokołu rozprawy z dnia 25 stycznia 2016 r. w zw. z min.00:03:50 – 00:20:56 protokołu rozprawy z dnia 11 września 2015 r.)

Pomiędzy firmą (...) sp. z o.o. , a E. Z. zawarto umowę o pracę na okres próbny. W treści umowy wskazano, że wnioskodawczynie będzie świadczyć pracę na stanowisku twórcy wzorów, z datą rozpoczęcia wykonywania obowiązków pracowniczych określoną na dzień 3 marca 2014 r. Wynagrodzenie wnioskodawczynie zostało określone w wysokości 5.700 zł brutto (w treści umowy wskazano, że wynagrodzenie będzie płatne z dołu do 10-go dnia każdego miesiąca). (umowa o pracę k.42-45)

Wnioskodawczynie powierzono następujące obowiązki pracownicze:

- interpretacja szkicu projektowego,
- wybór odpowiedniego „bloku” (wzór kształtu który nadaje podstawowe właściwości stroju),
- udoskonalanie i dostosowywanie wzoru próbnego,
- sprawdzanie dokładności wzoru próbnego,
- praca z (...) na różnych etapach procesu, takich jak wycinanie próbki stroju, ustalanie ilości użytego materiału,
- doradztwo w zakresie zastosowania odpowiedniej techniki maszynowej,
- sprawdzanie czy próbka stroju zachowuje wygląd projektu,
- sprawdzanie dopasowania stroju na manekinie krawieckim lub modelu,
- modyfikowanie próbek stroju by dopasować się do wytycznych co do kosztów oraz ograniczeń produkcyjnych,
- po zatwierdzeniu do produkcji, reprodukcja przykładowego stroju na płycie podmodelowej w celu uzyskania wzoru reprodukcyjnego,
- tworzenie wymaganego zakresu rozmiarów przez „gradację” wzoru, najczęściej za pomocą programu (...). (zakres obowiązków zawartych w treści umowy o pracę k.43-44)

Zaświadczenie lekarskie z dnia 5 marca 2014 r. wskazuje na brak przeciwwskazań do wykonywania przez E. Z. obowiązków pracowniczych konstruktora odzieży. (zaświadczenie lekarskie k.46)

E. Z. świadczyła pracę konstruktora odzieży w siedzibie pracodawcy mieszczącej się przy ulicy (...) w Ł. od poniedziałku do piątku w godzinach od 8 do 17 (w tym godzinna przerwa). Wnioskodawczynie wykonywała projekty w specjalnie przygotowanym pomieszczeniu, w którym znajdował się stół z wykrojami oraz przyrządy. E. Z. przygotowywała projekty ubrań zgodnie ze wskazówkami udzielonymi jej przez A. I. (właścicielkę firmy). Po wykonaniu projektu (formy) był on przekazywany do krawcowej (A. B.), która szyla prototyp modelu ubrania. Oprócz wnioskodawczynie obowiązki konstruktora odzieży wykonywali M. M. (2), oraz B. W.. W przypadku wystąpienia wątpliwości co do wykonania projektu ubrania, kwestia ta była omawiana w zespole. (zeznania świadków: A. B. min. 00:23:24 – 00:37:31, A. K. min. 00:37:31 – 00:50:27, M. F. - podczas zatrudnienia w firmie (...) sp. z o.o. noszącej nazwisko M.) min. 00:50:27 – 00:59:28, E. P. min.00:59:28 – 01:07:05 protokołu rozprawy z dnia 11 września 2015 r., M. G. min.00:12:25 – 00:20:48, B. W. min.00:20:48 – 00:31:04 protokołu rozprawy z dnia 3 listopada 2015 r., zeznania świadka M. M. (1) min.00:03:08 - 00:13:36 protokołu rozprawy z dnia 25 stycznia 2016 r., zeznania wnioskodawczynie min.00:14:15-00:17:59 protokołu rozprawy z dnia 25 stycznia 2016 r. w zw. z min.00:03:50 – 00:20:56 protokołu rozprawy z dnia 11 września 2015 r.)

Wnioskodawczynie wypłacono z tytułu świadczenia pracy następujące wynagrodzenie:

- w dniu 11 kwietnia 2014 r. kwotę 3 991,86 zł,

- w dniu 19 maja 2014 r. kwotę 3 991,86 zł,

- w dniu 11 czerwca kwotę 3 776,81 zł.

(potwierdzenia przelewów k.52-54)

Wynagrodzenie B. W. wynosiło 4.500 zł. (zeznania świadka B. W. min.00:20:48 - 00:31:04 protokołu rozprawy z dnia 3 listopada 2015 r.)

M. M. (2) została zatrudniona w firmie (...) sp. z o.o. w oparciu o umowę o pracę od dnia 16 grudnia 2013 r. na trzymiesięczny okres próbny z wynagrodzeniem w wysokości 4 569 zł. Od dnia 17 marca 2014 r. M. M. (2) została zatrudniona na czas określony wynoszący 2 lata. Wynagrodzenie M. M. (2) zostało określone w wysokości 5.000 zł brutto. (umowa o pracę k.146-150 , umowa o pracę k.151-154)

W początkowym okresie swojej działalności firma (...) sp. z o.o. zajmowała 2 kondygnacje budynku położonego przy ulicy (...) w Ł. (na jednym z pięter znajdowały się biura, a na drugim zaś dział produkcyjny – w tym dziale pracowała wnioskodawczyni). W związku z problemami finansowymi firmy i brakiem wypłaty wynagrodzenia pracownicy zatrudnieni w firmie postanowili rozwiązać umowy o pracę. (zeznania świadka M. G. min.00:12:25 - 00:20:48 protokołu rozprawy z dnia 3 listopada 2015 r., zeznania świadka M. M. (1) min.00:03:08 –00:13:36 protokołu rozprawy z dnia 25 stycznia 2016 r.)

Pracownicy firmy (...) sp. z o.o. : M. M. (2), E. P., A. K. oraz wnioskodawczyni byli w niej zatrudnieni do dnia 19 maja 2014 r. (świadczenie pracy k.161-163 , świadectwo pracy k.172-174 , świadectwo pracy k.181-183 , świadectwo pracy k.18 – 20 akt ZUS)

E. Z. pozostaje pod opieką lekarską lekarza specjalisty psychiatry od 5 września 2011 r. W kwietniu oraz maju 2014 r. wnioskodawczyni wystawiono podwójne zwolnienia lekarskie (do dwóch zakładów pracy). Wnioskodawczyni stała się niezdolna do pracy od dnia 21 maja 2014 r. (zeznania świadka J. S. min.00:06:36 – 00:12:25 protokołu rozprawy z dnia 3 listopada 2015 r. , dokumentacja lekarska k.95-98)

Od dnia 1 października 2012 r. E. Z. zatrudniona jest w firmie (...) należącej do jej córki M. S.. Wnioskodawczyni wykonuje obowiązki konstruktora odzieży w wymiarze 1/2 etatu, przy czym świadczy pracę zadaniowo, nie pracuje w siedzibie firmy. Praca w firmie (...) nie kolidowała wnioskodawczyni z pracą w firmie (...) sp. z o.o. (dokumentacja pracownicza k.90 , zeznania świadka M. S. min.00:31:04 – 00:34:57 protokołu rozprawy z dnia 3 listopada 2015 r.)

Powyższych ustaleń Sąd Okręgowy dokonał na podstawie dowodów z dokumentów zawartych w aktach organu rentowego i załączonych do akt sprawy, oraz w oparciu o zeznania skarżącej oraz świadków: A. B., A. K., M. F., E. P., M. G., B. W., M. M. (1), J. S. oraz M. S..

W ocenie Sądu zgromadzony w sprawie materiał dowodowy potwierdził, że E. Z. podjęła i faktycznie wykonywała pracę w firmie (...) sp. z o. o. W postępowaniu wykazano następujące okoliczności:

- 1) zatrudnienie E. Z. nie było podjęte dla pozorów, z uwagi na posiadane kompetencje zawodowe była gwarantem prawidłowego wykonywania powierzonych jej obowiązków pracowniczych,
- 2) fakt świadczenia pracy oraz okoliczności rozwiązania umowy o pracę potwierdziły zeznania świadków oraz wnioskodawczyni .

Sąd dał wiarę spójnym, niesprzecznym i wzajemnie się uzupełniającym zeznaniom świadków i wnioskodawczyni. Znajdują one ponadto poparcie w materiale dowodowym z dokumentów. Zeznający wykazali się zgodną i spójną

wiedzą co do tego na jakich warunkach i w jakim celu wnioskodawczyni została zatrudniona, czym się zajmowała w trakcie wykonywania pracy.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Odwołanie zasługiwało na uwzględnienie.

Przedmiotem niniejszego postępowania było ustalenie czy wnioskodawczyni faktycznie podjęła i wykonywała powierzone jej obowiązki pracownicze z tytułu zatrudnienia w firmie (...) sp. z o. o. w Ł..

Zgodnie z art. 6 ust 1 pkt.1 i art. 13 pkt.1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (tekst jednolity Dz. U. z 2015 r. , poz.121 ze zm.) obowiązkowym ubezpieczeniem emerytalnym, rentowym, chorobowym i wypadkowym - podlegają osoby fizyczne, które na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej są pracownikami w okresie od nawiązania stosunku pracy do dnia jego ustania.

Stosownie zaś do treści art. 1 ust 1 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz. U. Nr 60 poz. 636 z późn. zm.) osobom tym, w razie choroby lub macierzyństwa, przysługują świadczenia pieniężne na warunkach i w wysokości określonych ustawą. W myśl art. 4 w ust 1 i 2 ustawy zasiłkowej ubezpieczony podlegający obowiązkowo ubezpieczeniu nabywa prawo do zasiłku chorobowego po upływie 30 dni nieprzerwanego ubezpieczenia chorobowego.

Przez nawiązanie stosunku pracy, zgodnie z art.22§1 k.p. pracownik zobowiązuje się do wykonywania pracy określonego rodzaju na rzecz pracodawcy i pod jego kierownictwem oraz w miejscu i czasie wyznaczonym przez pracodawcę, a pracodawca - do zatrudniania pracownika za wynagrodzeniem. W myśl § 1¹ art. 22 k.p. zatrudnienie w warunkach określonych w § 1 jest zatrudnieniem na podstawie stosunku pracy, bez względu na nazwę zawartą przez strony umowy. Równocześnie w myśl § 1² art.22 k.p. nie jest dopuszczalne zastąpienie umowy o pracę umową cywilnoprawną przy zachowaniu warunków wykonywania pracy, określonych w § 1.

W kwestii cech odróżniających umowę o pracę od innych umów ukształtowało się bardzo bogate orzecznictwo sądowe. Przede wszystkim, zgodnie z utrwalonym w orzecznictwie Sądu Najwyższego poglądem, o wyborze rodzaju podstawy prawnej zatrudnienia decydują zainteresowane strony (art. 353¹ k.c. w związku z art. 300 k.p.), kierując się nie tyle przesłanką przedmiotu zobowiązania, ile sposobu jego realizacji (por. wyrok Sądu Najwyższego z 13 kwietnia 2000 r., I PKN 594/99, OSNAPiUS 2001 nr 21, poz. 637). Zatrudnienie nie musi mieć charakteru pracowniczego. Praca może być bowiem świadczona także na podstawie umów cywilnoprawnych (por. wyrok Sądu Najwyższego z 9 grudnia 1999 r., I PKN 432/99, OSNAPiUS 2001 nr 9, poz. 310). Decydujące jednak znaczenie należy przypisać woli stron i zamiarowi ukształtowania w określony sposób treści łączącego je stosunku prawnego, zamiarowi towarzyszącemu zawarciu i kontynuowaniu stosunku umownego. Dopiero w razie ustalenia, że w łączącym strony stosunku prawnym - nazwanym przez nie umową o pracę - zdecydowanie nie występowały elementy typowe dla stosunku pracy (art. 22 k.p.), występowały natomiast elementy obce stosunkowi pracy (np. brak podporządkowania), nie jest możliwa ocena, że zawarta została umowa o pracę. Wówczas, dla ustalenia, że stron nie łączył stosunek pracy, nie jest konieczne precyzyjne nazwanie łączącej strony umowy cywilnoprawnej (por. wyrok Sądu Najwyższego z 14 lutego 2001 r., I PKN 256/00, OSNAPiUS 2002 nr 23, poz. 564).

Umowa, na podstawie której jest świadczona praca, nie może mieć mieszanego charakteru, łączącego elementy umowy o pracę i umowy cywilnoprawnej (por. wyrok Sądu Najwyższego z 23 stycznia 2002 r., I PKN 786/00, OSNP 2004 nr 2, poz. 30). W świetle art.22§1¹ k.p. oceny charakteru umowy należy dokonywać nie tylko na podstawie przyjętych przez jej strony postanowień, które mogą mieć na celu stworzenie pozoru innej umowy, lecz także na podstawie faktycznych warunków jej wykonywania (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 5 maja 2010 r. I PK 8/10, LEX nr 602668).

W orzecznictwie Sądu Najwyższego jako podstawowe cechy stosunku pracy odróżniające go od innych stosunków prawnych wymienione zostały: dobrowolność; osobiste świadczenie pracy w sposób ciągły, powtarzający się;

podporządkowanie, wykonywanie pracy pod kierownictwem pracodawcy, w miejscu i czasie wyznaczonym przez niego; ryzyko pracodawcy; odpłatny charakter zatrudnienia (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 23 października 2006 r. sygn. I PK 110/06 opubl. M.P.Pr. (...); wyrok Sądu Najwyższego z dnia 7 października 2009 r. sygn. III PK 39/09, LEX 578140). W wyroku z dnia 25 listopada 2005 r. I UK 68/05 (Lex 177165) Sąd Najwyższy stwierdził, iż wykonywanie pracy pod kierownictwem pracodawcy (pracy podporządkowanej) jest cechą o charakterze konstrukcyjnym dla istnienia stosunku pracy. Z kolei w uzasadnieniu do wyroku z dnia 7 marca 2006 r. sygn. I PK 146/05 (OSNP 2007/5-6/67) Sąd Najwyższy przypomniał, iż cechami charakterystycznymi dla stosunku pracy – wskazywanymi w orzecznictwie – są także: obowiązek osobistego wykonywania pracy, zakaz wyręczania się osobami trzecimi; bezwzględne obowiązywanie zasady odpłatności; pracowniczy obowiązek starannego działania, a nie osiągnięcia rezultatu, oraz obciążenie pracodawcy ryzykiem prowadzenia działalności; wykonywanie pracy skooperowanej, zespołowej; ciągłość świadczenia pracy; występowanie pewnych cech charakterystycznych dla stosunku pracy, np. wypłaty wynagrodzenia za godziny nadliczbowe. Sąd Najwyższy wskazał także, że o kwalifikacji stosunku prawnego jako stosunku pracy decyduje przede wszystkim sposób wykonywania zatrudnienia. Strony mogą więc złożyć wyraźne oświadczenia woli co do ukształtowania podstawy prawnej zatrudnienia. Jednak nawet bez wyraźnego wyrażenia woli przez strony (złożenia oświadczeń woli w tym zakresie) stosunek prawny może być kwalifikowany jako stosunek pracy, jeżeli strony wykonują go w sposób charakterystyczny dla tego stosunku prawnego.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego przyjmuje się nadto, że dla włączenia do ubezpieczenia społecznego niezbędna jest przynależność do określonej w ustawie systemowej grupy podmiotów podlegających obowiązkowo ubezpieczeniom społecznym. O tym czy strony istotnie nawiązały stosunek pracy stanowiący tytuł ubezpieczeń społecznych nie decyduje samo formalne zawarcie umowy o pracę, wypłata wynagrodzenia, przystąpienie do ubezpieczenia i opłacenie składki, wystawienie świadectwa pracy, ale faktyczne i rzeczywiste realizowanie elementów charakterystycznych dla stosunku pracy, a wynikających z art.22§1 k.p. Sam bowiem fakt, że oświadczenia stron umowy o pracę zawierają określone w art.22 kp formalne elementy umowy o pracę nie oznacza, że umowa taka jest ważna. Jeżeli bowiem strony umowy o pracę przy składaniu oświadczeń woli mają świadomość tego, że osoba określona w umowie o pracę jako pracownik pracy świadczyć nie będzie, a osoba wskazana jako pracodawca nie będzie korzystała z jej pracy, i do podjęcia i wykonywania pracy nie doszło a jedynym celem umowy było umożliwienie skorzystania ze świadczeń z ubezpieczenia społecznego, to umowę taką uważa się za zawartą dla pozorów - art.83§1 k.c. Umowa taka nie stanowi tytułu do objęcia ubezpieczeniami społecznymi (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 11 marca 2008 r. sygn. II UK 148/07, niepubl.; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 4 sierpnia 2005 r. sygn. II UK 321/04, OSNP 2006, nr 11-12, poz. 190; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 28 lutego 2001 r. sygn. II UKN 244/00, opubl: OSNP 2002, Nr 20, poz. 496; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 24 lutego 2010 r. sygn. II UK 204/09, LEX nr 590241).

Przy czym nie jest to jedyna postać pozorności umowy o pracę. Pozorność umowy o pracę ma miejsce nie tylko wówczas, gdy mimo jej zawarcia praca w ogóle nie jest świadczona, ale również wtedy, gdy jest faktycznie świadczona, lecz na innej podstawie niż umowa o pracę. W każdym przypadku decydujące znaczenie ma treść umowy i okoliczności faktyczne jej wykonywania (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 5 października 2006 r., sygn. I UK 120/06, opubl. OSNP 2007 nr 19-20, poz. 294; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 8 lipca 2009 r., sygn. I UK 43/09, LEX nr 529772; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 12 maja 2011 r. sygn. II UK 20/11, opubl. LEX nr 885004).

W rozpoznawanej sprawie organ rentowy zakwestionował ważność umowy o pracę zawartej (z datą rozpoczęcia wykonywania obowiązków pracowniczych określoną na 3 marca 2014 r.) pomiędzy E. Z. , a (...) sp. z o.o. w Ł. stojąc na stanowisku, iż jej podpisanie oraz zgłoszenie wnioskodawczyni do ubezpieczeń społecznych było czynnościami pozornymi dokonanyymi jedynie w celu uzyskania świadczeń z ubezpieczenia chorobowego.

W ocenie Sądu Okręgowego, w świetle dokonanych ustaleń faktycznych, nie ma podstaw do uznania, że zawarta między E. Z. a (...) sp. z o. o. umowa o pracę nie była realizowana.

Wskazać należy, że E. Z. posiadała wszelkie kompetencje do wykonywania powierzonych jej obowiązków pracowniczych. Wnioskodawczyni w chwili zawierania zakwestionowanej umowy posiadała wieloletnie

doświadczenie w pracy na stanowisku konstruktora odzieży, a nadto legitymowała się stosownymi zaświadczeniami potwierdzającymi umiejętności w tym zakresie. Całokształt materiału dowodowego, a w szczególności ustalenie na czym polegały obowiązki pracownicze wnioskodawczynie wskazują jednoznacznie na faktyczne wykonywanie zawartej umowy o pracę. W czasie ich realizacji wnioskodawczynie zajmowała się projektowaniem ubrań (zgodnie ze wskazówkami udzielonymi jej przez właścicielkę firmy), a także współpracowała z innymi pracownikami zatrudnionymi w firmie płatnika. Praca (oraz jej wymiar) jaką wnioskodawczynie świadczyła na rzecz firmy (...) w żaden sposób nie oddziaływała na jej obowiązki w (...) sp. z o.o. Bez znaczenia dla oceny niniejszej sprawy pozostaje natomiast fakt, że wnioskodawczynie zawiązała się z pracodawcą umową na okres próbny, gdyż była to praktyka stosowana przez pracodawcę (inny konstruktor odzieży zatrudniony w firmie - M. M. (2) - została zatrudniona w firmie (...) sp. z o.o. w oparciu o umowę o pracę od dnia 16 grudnia 2013 r. na trzymiesięczny okres próbny, a od dnia 17 marca 2014 r. została zatrudniona na czas określony wynoszący 2 lata). W odniesieniu zaś do wynagrodzenia wnioskodawczynie wskazać należy, że nie odbiegało ono znacznie od wynagrodzeń pracowników zatrudnionych w firmie na tożsamyh stanowiskach, a nadto, że zostało ono (co prawda nieterminowo) wypłacone.

Zgromadzony w sprawie materiał dowody wskazuje także, iż wnioskodawczynie nie była jedyną osobą, która w dniu 19 maja 2014 r. rozwiązała umowę o pracę z (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością, co również w ocenie Sądu wskazuje na rzeczywiste wykonywanie umowy o pracę do tego właśnie dnia.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Okręgowy, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c., zaskarżoną decyzję ZUS zmienił i orzekł, że wnioskodawczynie E. Z. podlega jako pracownik u płatnika składek (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w Ł. obowiązkowo ubezpieczeniom: emerytalnemu, rentowym, chorobowemu, wypadkowemu od 3 marca 2014 roku do 19 maja 2014 roku.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art.98 k.p.c. zasądzając od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych na rzecz skarżącej kwotę 60 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Od 1 stycznia 2016 roku obowiązuje rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego z urzędu (Dz.U. z 2015 roku, poz.1805). Zgodnie z treścią §22 ww. rozporządzenia do spraw wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie rozporządzenia stosuje się przepisy dotychczasowe do czasu zakończenia postępowania w danej instancji. Wysokość kosztów zastępstwa procesowego należy ustalić na podstawie §11 ust.2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (tekst jednolity Dz.U. 2013.490), przy uwzględnieniu treści §2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 29 lipca 2015 roku zmieniającego rozporządzenie w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz.U. z 2015 roku, poz.1078).

ZARZĄDZENIE

1. Odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi ZUS.
2. Wypożyczyć pełnomocnikowi ZUS akta rentowe.

15.02.2016 r.